

DISPUTATIO DE ANIMA SEPARATA,

§. I.

DE animâ igitur rationali acturi pri-
mo omnium notam est statum eius esse du-
plicem; Informationis scilicet, quem ali-
is Aa. conjunctum vocitare consueverunt,
& separationis. Status conjunctus ille di-
citur, quô anima nostra suo juncta est cor-
pori & cum eô hominem in suâ specie con-
stituit. Statum separatam appellant, in quô anima nostra
post mortem à corpore sejuncta degit. Pro diversitate jam
statûs etiam anima nostra ad diversas disciplinas referri assolet:
etenim si consideratur in statu conjunctionis, prout scilicet est
forma corporis organici, spectat ad Philosophiam secundam,
quia sic est pars essentialis hominis, ut corporis naturalis, adeo-
que principium motûs physici. Sin verò ejus spectatur sta-
tus separationis, tunc ipsa pertinet ad Philosophiam primam,
quippe quæ agere solet de iis, quæ abstrahunt à materiâ sensi-
bili re & ratione, quale quippiam est anima rationalis hõc mo-
dò considerata.

§ 2. Sed ulterius sciendum, quòd prædicata, quæ animæ
in statu separationis spectatæ attribuuntur, non sint ejusdem ge-
neris; quædam enim non nisi ex divinâ revelatione cognoscun-
tur v.g. quòd anima à corpore sejuncta extremò die corpori re-
unienda sit, quòd subire debeat judicium, & eò factò vel æternâ
frui beatitudine vel igne torqueri inf rnali: sub hâc ratione
anima spectatur in Sacro-sanctâ Theologiâ. Deinde eadem
G confi-